

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 5 Iulie st. v.

Sînt între Români din țerile coroanei ungare și mai ales între cei din Ardeal oameni plătiți cu ruble rusesci, ca să pregătească spiritele pentru o acțiune favorabilă Rusiei.

Deși popor de rasă latină, Românii sînt accesibili pentru o asemenea propagandă, fiindcă sînt „ortodocși“ ca Rușii și speră, că sub scutul Rusiei vor pute realisa idealul lor național, unirea tuturor Românilor într'un singur stat.

Eată o țesă, care n'ar fi permis să se discute în public.

Într'un eventual războiu cu Rusia și în genere într'o eventuală conflagrațiune orientală, cel mai important dintre popoarele din monarhia noastră e cel român, și dela el are să atîrnie în mare parte rezolvarea situațiunii. Aceasta o scia împăratul Leopold I la anul 1700, o scia cancelarul Kaunitz la 1775, când cu anectarea Bucovinei, au putut s'o afle Maghiarii la 1848, o sciu astăzi toate cercurile politice mai serioase și o simțim noi înșine.

Ardealul, încungiuat din toate părțile de munți înalți, în cazul unei asemenea conflagrațiuni este firescul punct de razem al întregii operațiuni atât spre linia orientală, cât și spre cea dela meadă-noapte. Linile Cearpaților orientali sînt însă toate trei ocupate de Români, atât în lăuntru Ardealului, cât și în afară, până departe spre șes, astfel, că nu este o singură trecătoare din Ardeal, pe care Români n'ar pute s'o închidă în timp de douăzeci și patru de ceasuri.

Vin acum concetățenii noștri maghiari și le spun atât amicilor, cât și dușmanilor săi, că acești Români sînt conduși de agenți plătiți de Rusia și lucrează în unire cu frații lor din învecinatul stat român pentru desființarea statului ungar.

Chiar adevărat să fie aceasta, tocmai Maghiarii au cele mai puternice cuvinte de a o nega și de a lucra, nu cu altă mot, ci în taină, ca să nimicească pe agenții plătiți de Rusia și să zădărnicească silințele lor. Cu atât mai virtos, — când nu s'a putut încă găsi nici o dovadă, că Rusia are, fie direct, fie indirect, înriurirea asupra Românilor din Ardeal.

Nu trece cu toate aceste deșănțări, fie prin țiare, fie prin întruniri publice, să se tragă luarea aminte a opiniei publice asupra pericolului ce ar amenința statul ungar din partea Românilor.

Trecem cu vederea, că prin aceasta se compromite statul, prezentat fiind lumii ca un cuibar de disordine amenințat din chiar el însuși cu perire, se încurajează dușmanii noștri și ni se înstrăinează aliații; o trecem aceasta cu vederea și accentuăm numai propaganda ce se face.

Nu este bine să li spună mereu Românilor, că ei sînt conduși de agenți rusesci, că sub protecțiunea Rusiei vor să realizeze idealul unirii lor politice și că în genere, nu dela Viena, ca până acum, ci

dela Petersburg ori dela Bucuresci își așteaptă mântuirea.

Nu este bine, — fiindcă o mărturisim fără de sfială, — nu sînt masele române cu desevărire inaccesibile pentru asemenea propagandă.

Ortodoxia, de care vorbesc Maghiarii, și „idealul“ național, pe care ni-l reamintesc atât de adeseori, sînt lucruri, care se impun ele de ele, și pot să determine în anumite împrejurări atitudinea Românilor. Nu însă aceste ele singure îi fac pe Români accesibili pentru propaganda rusească: îi face nemulțumirea cu pozițiunea ce li s'a creat în patria lor, îi face batjocura, la care sînt expuși, îi face ușurința, cu care guvernul actual și opiniunea publică maghiară îi tratează.

Atât sînt de amărîți Români, atât de mult li s'a scărbit, atât de nesuferită li s'a făcut viața, încât nimeni nu mai poate lua răspunderea, că îndeosebi Rusia nu ne-ar pute crea, dacă ar voi, cele mai supărătoare greutăți. Mulțumim deocamdată lui Dumnezeu, că nu are cuvinte de a o voi aceasta și că e destul de bine informată despre noi, pentru-ca să știe, că la sprigin serioasă din partea noastră tot nu se poate aștepta, că ori-și-cât de amărîți am fi, nu sîntem nici ca Maghiarii, care atât de adese-ori au făcut cauză comună cu dușmanii monarhiei, nici ca Sârbii ori Bulgarii, care nu-și pot deosebi istoria modernă de a Rusiei.

Dacă însă guvernul Ungariei va stărui pe lîngă politica urmărită până acum față cu Români și dacă din partea concetățenilor noștri maghiari ni se va spune că servim cauza Rusiei, precum am servit în trecut cauza Curții din Viena, și că nu vedem mântuirea decât în realizarea idealului nostru de unire națională, mai curînd ori mai târziu vom fi ajunși a nu mai pute lupta contra curențului, care astăzi e încă foarte slab.

Se cer vederi largi și clare, cunoștințe întinse asupra istoriei noastre și asupra relațiunilor, în care trăim, se cere mai presus de toate judecată rece, pentru-ca să înțelegem că Rusia este singura putere, care poate să pună capăt culturii neolatine, care poate să pună capăt culturii neolatine, pe care am întemeiat-o noi Români aici la hotarele Europei, între Slavii de Nord și cei de Sud, și că are Rusia destule cuvinte de a voi cu tot din adinsul să și pună capăt acestei vieți străine în mijlocul lumii slavone.

O și înțeleg aceasta toți Români, care sciu să privească mai departe în viitor, și punctul de plecare al întregii lor activități este, că numai spriginit de societatea apuseană, poporul român va pute să se susțină față cu lumea slavonă.

N'a străbătut însă până acum și în masele poporului român pe din destul convingerea aceasta: conștiința latinității noastre și a pericolului ce ne amenință din partea lumii slavone nu-i încă destul de tare. Ear' atunci, când voim să o cultivăm, când silința de a lu-

mina pe poporul român asupra intereselor lui naționale, guvernul țerii noastre, în loc de a ne sprigin, ne trimite pe banca de acușai, ear concetățenii noștri maghiari ne aruncă în față insulta, că sîntem agenți plătiți de Rusia, ori insinuă că ne inspirăm dela Bucuresci.

Care ar pute să fie oare inspirațiunile ce ni s'ar da din Bucuresci?

În situațiunea actuală noi Români din Ardeal putem oare să fim pentru frații noștri din România altceva decât un nesecat izvor de nedumeriri și de greutăți?! Cercurile politice din România pot oare să ceară dela noi altceva decât să ne căutăm înșine de treburile noastre și să le lăsăm pe ele în pace?!

Și nici că voim să le facem greutăți fraților noștri de preste Carpați. Ei nu pot însă cere dela noi să ne lăpădam de noi înșine, numai pentru-ca Maghiarii să nu aibă pretext de a susține, că sîntem inspirați dela Bucuresci. Ne simțim un element destul de important în statul ungar, pentru-ca să putem aspira la o pozițiune determinătoare în acest stat, ne simțim destul de statornici în voința noastră, pentru-ca să îndrăznim a merge înainte, și sîntem convinși, că aici, în monarhie, vom afla din și în și tot mai mulți spriginitori, tot mai sinceri aliați. Prea puțin ne pasă, dacă Maghiarii ne bănuiesc ori nu de a fi intrat și noi, cum au intrat ei, pe când se aflau în opozițiune, în conivență cu dușmanii monarhiei. Câtă vreme avem conștiința, că servim interesele monarhiei și ale neamului nostru, mergem cu pas hotărît și cu capul ridicat înainte.

Și cu ce ne-am alege oare, dacă fie intimidati de măsuri excepționale, fie adimeniți prin favoruri, fie din iubire cătră concetățenii noștri maghiari, fie din dorința de a nu le crea greutăți fraților noștri din România, ne-am oprî în loc și am începe să facem politică de oportunism, precum ne sfătuiesc și unele cercuri politice din Bucuresci și precum au mai făcut și alții?!

Am rămâne isoțai, disprețuiți, huiduiți de marea mulțime a Românilor și am lăsa masele poporului la dispozițiunea altor oameni, care nu înțeleg poate, cât de mult interes are neamul nostru de a-și păstra reputațiunea unui element de ordine și de cultură aici, în mijlocul lumii slavone, atât de mult închinată la perturbațiuni sociale, și alătura cu poporul maghiar, pentru care ordinea socială nu are valoare decât atunci, când ea îi priesce.

Sub titlul „Agitațiuni române în străinătate“ „Nemzet“ de azi scrie următoarele:

„De un timp încoaci presa din România se ocupă foarte mult de afacerile fraților asupriți dela noi. Foile Bucurescene guvernamentale și opositionale emulează într'aceea, care să agiteze mai mult pe publicul român în contra națiunii maghiare. Aceea, că ce fel de scopuri ascunde acțiunea aceasta, se vede din împrejurarea, că agitațiunea inscenată în Bucuresci se continuă acum în Paris,

unde au câștigat pe scriitorul francez Eduard Greif, colaboratorul foii „Revue du Monde Latin“.

După aceste „Nemzet“ reproduce un extras al articolului dlui Greif, pe care l-am reproduș și noi în tot cuprinsul seu, și sfîrșește astfel:

„Eată filosofia dlui Greif, care, foarte natural, va face o tură prin foile române, ca să vadă publicul român, că deșu și Francezii se cugetă asupra situațiunii Românilor, precum se cugetă „Tribuna“.

Revistă politică.

Sibiu, 5 Iulie st. v.

Din Viena se comunică, că purparleurile ministrilor austriaci și ungari în cestiunea „transacțiiei“ n'au avut nici un rezultat pozitiv. În fața pretențiilor ungare s'au pus și din partea Austriei alte pretenții. S'au statorit însă bazele pentru continuarea pertractărilor și în cercurile bine informate se vorbește, că diferențele ce ar exista, sînt atât de neînsemnate, încât conflictele preste tot vor fi excluse.

Am fost făcut amintire despre articolul țiarului „Politik“, în care sulevează afacerea băncii și spriginesce cu atâta căldură înființarea unei filiale principale în Praga, accentuând și menținerea dualismului. Aceste enunțări ale foii din Praga le ia „Narodni Listy“ la o critică aspră și dice, că toate pretențiunile, pe care le formulează „Politik“ sînt astfel de pretențiuni, care, privite din punct de vedere al recerintelor naționale și economice, nu sînt de nici o importanță pentru coroana boemă și se presentă numai ca nisece interpretări a dispozițiunilor legale deja existente. „Politik“ — dice foaia radicală boemă — stăruie, ca să nu se schimbe întru nimic relațiunile actuale, ea nu pretinde, ca secțiunea băncii din Praga să se pună pe o treaptă cu cea din Viena, spre a pute opera cu aceasta dimpreună în contra băncii ungare. Se pare ca și când „Politik“ ar recunoasce pentru Boemia numai o poziție subordonată și voiesce să câștige ceva, ce există și afară de aceea nici nu e de loc suficient în urma manifestărilor unisone ale interesatilor. Pentru un blid de linte — sfîrșește „Narodni Listy“ — națiunea cehă nu poate face un peregrinagiu la Canossa-Budapesta.

Alegerile se vor întempla în Franția cu sfîrșitul lunei Septemvrie. Partidele au deci destul timp, spre a se pregăti pentru lupta electorală, al cărei rezultat va fi de cea mai mare importanță pentru soartea republicei. Deastădată va alege Franția pentru a doua oară după scrutiniul listelor și se poate admite, că în urma sistemului electoral modificat, fisionomia viitoareii camere va fi cu totul alta. Noi o scim că scrutarea listelor are acel avantaj, că alegerile se pot conduce mai ușor; dacă însă republicanii francezi voiesc să exploateze acest avantaj în favorul lor, atunci trebuie să pășească în unire, să aplaneze toate diferențele și să-și compună în solidaritate listele pentru toate departamentele. Despre rezultatul alegerilor viitoare până acum nu se scie nimic cu positivitate. Republicanii moderați sînt de credință, că ei vor dobândi mai mult la alegerile aceste, nu se cutează însă a stabili un număr oarecare a înmulțirii lor. Monarhistii se fă-

lesc, că vor câștiga acum deodată cincideci de mandate, asemenea și radicalii. Adevărindu-se aceste, pot să fie o nenorocire pentru Franța, deoarece ce s'ar face imposibil un guvern statornic și apoi coalițiunile parlamentare vor urma una cealaltă.

O telegramă care am primit-o ieri din Londra prin biroul de corespondențe ne anunțase, că Rușii au înaintat în masse spre pasul Zulficar și că o mulțime de trupe rusești au sosit în Merw și Penjdeh, ear' patru regimente de infanterie afgane au sosit din Cabul în Herat, și alte patru se află pe cale într'acolo. Scirile aceste sânt cu atât mai surprinzătoare, cu cât comunicările cele din urmă despre decurgerea negocierilor anglo-ruse ne îndreptățiau să credem, că acele se vor termina în mod pacinic. Acum însă nu mai încapă nici o îndoială, că trebile încep a se încurca cu toată seriozitatea, și punând ceva preț și pe aprecierile preseii rusești relativ la vorbirea de programă a dlui Salisbury, sântem înclinați a crede, ca ceea-ce putea dl Gladstone încă repara, noul premier englez a stricat și mai tare. Guvernul și cercurile rusești normative au ajuns din nou la convingerea, că Rusia nu mai poate pune o încredere în noul cabinet englez și că acest cabinet și atunci când negocierile ar avè un rezultat favorabil, va pute privi într'aceasta numai o înțelegere provizorie, care îi face pe sub mână posibila campania dușmănoasă în Asia-centrală contra Rusiei, transpunând-o în sfârșit și pe teren internațional european.

Revista țărilor.

„Nemzet“ aduce cărăși următorul prim-articol subscris de M. G.

„Românii din părțile ardeleni au dezvoltat deja rapoartele dintre Români și Maghiari astfel, încât astăzi un Român nici nu stă în vorbă cu un Maghiar în mod mai confidențial, fiindu-i frică, că va fi bănuț a face tovarășiă cu Maghiari. Și sânt destul de debili, ca de aceasta să le fie teamă.

„Dacă cetim și de și foile române, tot cu astfel de denunțări ne întâlnim.

„Unul șoptesc „Tribuneii“, că Români X. Y. au luat parte la petrecerea cu joc a cultur-egylet-ului maghiar; altul fuge la „Gazeta“ și-i spune: Eată B. I. se află acolo în acea listă și între aceia, care arangiază maial; un al treilea tradează pe bietul învățator român, că a cerut premiu, pentru-că a făcut progres cu elevii sei în limba maghiară; al patrulea comunică ear',

că preotul gr.-or. M. a cerut ajutor, până când sinodul a hotărât altfel; în sfârșit A. a dis aceea, B. a răspuns aceea ect. etc.

„Asta așa mesge pas de pas, și de și, număr de număr.

„Mulți se presentă și se justifică; mulți cer ertare dela for și promit, că se vor repara, — toți pun preț pe provocările preseii și toți se tem de aceea, că se vor privi de Români răi, și că îndeosebi foile îi vor declara sau îi vor ține de renegați.

„Putem merge și mai departe.

„Femei române, bărbați temându-se de societatea Maghiarilor, formează societate cu totul separată; se închină la un spirit separat. Dela societățile de lectură și casinele maghiare se rețin și-și fabrică ei însuși astfel de reuniuni; lor nu le sânt bune cântecele maghiare, nu se desfătează într'acele, formează reuniuni de cântări separate, arangiază producțiuni de diletanți separate, își separează grozav cauzele de cele maghiare și nu susțin nici un fel de punct de atingere.

„Dacă un singuratic sau vre-o comună se sărăcește, de e Maghiar, nu se întemplă, ca un Român să contribuie cu ceva; numai atunci se grăbește a contribui, dacă și rasa lui e interesată. Și așa mai departe.

„Tot ceea-ce e Român stă separat la o parte, și ce e Maghiar la altă parte, ear' la mijloc o barieră mare, încât nu poți nici cu vederea străbate prin trênsa.

„Nu vorbesc limba maghiară; silesc pe toți, ca să converseze românește, și toate aceste se întemplă cu multă consecuență. Revolta și agitația se continua în contra scolilor maghiare și dacă vre-un maghiar împarte bani pe seama scolilor românești, ei se uită cu oare care neîncredere la aceea.

„În instituturile române de învățământ se propune limba maghiară, nu există însă aceea, ca doi tineri români să converseze în limba aceasta, ci se deprinde cu ea, bună oară cum se deprinde tinerul maghiar cu limba germană, franceză și engleză.

„Asta-i tot resbunare, în detrimentul propriu.

„Această despărțire fixă a intereselor române cauzează multe neplăceri sociale și frecări. Se expun atacurilor neplăcute îndeosebi acei Români, cari nu pun mult preț pe opintirile ultraistilor, și cari doresc să trăească cu Maghiarii pretutindenea și totdeauna bine și în pace. Acestia sânt la multe insinuări expuși și până atunci se tot torturează, până când se reîntorc în tabera veritabililor, ca să fie apoi cu totul ai lor.

„Unde vor ajunge lucrurile aceste?

„Dacă vor înainta astfel, vor ajunge la rezultate foarte triste; acele două popoare, care îndeosebi în părțile ardeleni sânt atât de avi-

sate unul la celalalt se înstrăinează cu totul unul de altul, și se va rumpe între ei ori și ce atingere socială.

„Dacă căutăm cauzele acestor împregiurări regretabile, numai la una le putem reduce: la invidiă. Nu se poate altceva, decât aceasta.

„Ei, Români, înțelegând pe matadorii lor, cred, că ei tot atât de bine sânt chemați să stăpânească, ca și alții; și nefind priviți de colegii egali, invidiază puterea, cultura, averea, ceea-ce ei nu posed.

„Maghiarul nu pactează cu ei, precum a pactat Neamțul; nu se tocnesce, nu negociază asupra drepturilor politice, ear' politiciii români au fost deprinși, ca să fie în tot momentul chemați la Viena, să fie întrebați, să li se facă fisonomie serioase și să se ceară dela ei sfaturi, precum se cerea dela Francisc Deák.

„Neîntemplându-se toate aceste, ei cred, că sânt desconsiderați, batjocuriți, și se ivesce la ei invidia împreună cu ura, ceea-ce le strică.

„Dacă Maghiarii ar începe să pacteze cu Români, ar negocia cu ei și ar discuta puncte, dacă i-ar și înșela, — precum i-a înșelat Neamțul, n'ar fi năcazul atât de mare, precum e acum. Astfel dela 1865 încoace politiciii români sânt mereu lăsați de capul lor și-și bat capul dintr'un părete într'altul. Ei își dic: dacă nu ne primesci de soți la putere, apoi îți facem noi ție greutăți și învinge-le dacă poți. Și ei fac greutăți.

„Românului îi place să fie sfătos; politicului român îi place să se pronunțe asupra constelațiunii europene, și e gata chiar să de sfaturi bune pentru toate eventualitățile. De însușirile și înclinările aceste guvernele nemțesci au știut să se folosească cu mult avantaj.

„Acum nu e așa. Acum fiecare se bucură de drepturi egale, și a trecut timpul denunțărilor. Acum Românul, nu ca Român, ci ca cetățean, e tot un astfel de factor în viața statului, ca și Maghiarul... însă nu capătă audiență separată, ca să o poată spune din punct de vedere național, cum s'ar pute destrăma țeara.

„Sântem dispuși a crede, că aceasta nu va ține mult. Politica îndereticirii, invidiei și a urei nu va fi constantă; timpul îi va ciunta ascuțitul.

„Într'una am încredere mare, și aceasta e „magyar cultur egylet“-ul.

„Acesta ce e drept, a făcut la noi multe divergențe, dacă își va începe însă activitatea, va fructifica pământurile noastre și le va sêmăna cu sêmënța patriotismului.

„E de dorit, ca să-și înceapă cât de curând activitatea și să se apuce cât mai curând de munca roditoare, care va lega în dragoste pe poporul român și pe cel maghiar.“

Foia „Tribunei“.

Bunica

de Bojena Némcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarnik.
(Urmare.)

„Ce ai de plângi?“ o întrebă bunica.

„Nimica n'am, bunico; am bucurie în mine, așa încât trebuie să plâng“, răspune fetița și băbușca se plecă, o sărută pe nepoțică pe frunte și îi mângăie obrazul, nedîcînd nici un cuvînt. Cunoscea ea pe Barunca ei.

În praznicul dumnezeesc bunica lua la biserică cozonac, vin și oue să le dea să le sfințească. După-ce le adusese acasă, cele sfințite, și-a tăiat fie-care din cei de acasă și fie-care căpăta câte o bucățică din amîndouă și nițel vin. Pășerile și vitele căpătără earăși din amîndouă, ca la Crăciun, ca să fie lipite de casă și să dea folos îmbelșugat, — precum spunea bunica.

Lunia însă era o și rea pentru muieri, era baterea fetelor și colinda. Abia s'au sculat ai lui Proșek, dimineața, și s'au îmbrăcat, eată că și răsuna glasuri după ușă: „Eu sânt un mic colindător“ etc. și deodată bătă cineva la ușă. Betca se duse să deschidă, dară deschidea cu băgare de seamă, — puteau să fie și băieții, căci era sigură, că nimenea dintre cunoscuți nu dăruia bătaia. Era domnul taica, cel mai timpuriu dintre toți. Veni ca un sfânt să ureze „praznic fericit și vesel“, dară sub haină ținea ascunsă o vargă; deodată o și scoase și strîm-

bând din gură începă să le bată pe muieri. Au căpătat toate, găzdoaica și Adelca; o plesni și pe bunica peste încrețituri „ca să n'o mînânce precii“, și el zimbînd. Și ca ori și care alt colindător, căpătă și dl taica câte un oușor, un merisor. „Și voi băieților, acum ați colindat?“ îi întrebă dl taica pe băieți.

„Frumoși mai sînt; altă dată n'au poftă să se coboare din pat, dară astăzi abia ne sculaseam, cănu ei și erau în odaie, ca să mă bată“, se plîngea Barunca și dl taica și băieții își mai și bătură joc de ea.

Veni și dl pădurar să colindeze, veni și Mila și Tomeș; cu un cuvînt țina întregă nu era pace, și fetele, îndată ce zăriau pe un băiat, își ascundeau sub șorturi brațele cele goale.

XIII.

Primăvara sporia repede; oamenii începură să lucreze prin țarine, sus pe coastă se încălțiau șopârlele și șerpții, așa încât copiii, ducându-se pe dealul de din jos de castel să caute viorele și clopoței, totdeauna se spăriau de ei. Bunica însă le spunea, că n'au de ce să se sparie, căci până la sf. George nici o jigănie nu e veninoasă, că poți s'o iei în mână; „dar' atunci, când soarele e sus, atunci e și otravă în ele!“ adăgea. Pe livada de după iaz înfloria ochiul boulii curpenița, pe coastă era plin de flori albastre și străluciau ghiociei ca-și-când ar fi de aur. Copiii culegeau fântânicile cele tinere, de supă, le aduceau bobocilor de găscă urțici, și de câte ori bunica întra în grajd, îi tot făgăduia Pestrîței, că cât de curînd se va duce la pășune. Copacii în fugă mare se învîlăiau cu frunze, țintării vesel

se jucau în văzduh, ciocăria și pluti-a aer; copiii o auțiau, dar' arătau zăriau pe cântărețul cel mic. Ascultau și cucul și strigau în pădure: „Cucule, spune-ne, cât o să mai trăim?“ Câte odată el striga, dar' alte dăți Adelca se supăra pe el, că cu tot dinadinsul nu vrea să strige. Băieții o învățau pe Adelca, să-și facă fluerași de coaje de salcă; când însă fluerașul nu voia să cânte, dau vină, că n'a dis bine la ciocnire. „Voi, fetelor, nici un flueraș nu scîiți, să faceți“, — ridea Ioan de ele.

„Asta nu e treaba noastră, d-ta însă nu vei face o așa pělăriuță!“ — îi dîse Barunca, arătînd fraților sei o pělăriuță din frunză de arin, împodobită cu mărghărite, pe care întregă o cususe cu ace de brad.

„Bre, ce mai meșteșug!“ — dîse băiatul aruncîndu-și cu mîndrie capul.

„Pentru mine nu, dară pentru d-ta“, — ridea Barunca, ducîndu-se, să mai facă haină la pělăriuță și trupul păpușei, din mîduvă de soc.

Dară Ioan puse o neua pe un genuche și dîcîndu-i Adelciei: „Acuma ascultă și uită-te, cum am s'o fac eu“, și începînd să ciocnească, el ținea: „Ciocnesce-te, flueraș, dacă nu te vei cioeni, la Vodă te voiu pîri, te trântesc, de sigur, până la ulcior de aur. Hiș, hiș, hiș, dau în tine cu un cuțit, dau în tine cu o custură, scoțînd a ta inimioară, dau în tine cu o custurică, să cânti ca o păserică!“

(Va urma.)

Remaghiarisarea universului?

În zilele trecute îmi veni la mînă o carte maghiară foarte — interesantă, care grăbesc a o recomanda Românilor spre citire.

Sînt convins că frații Maghiari vor fi cetit cu mare atențiune cartea aceasta și numai după aceea au început cu remaghiarisarea, vîdînd ei că toată lumea a primit cultura dela ei, ba mai mult, limbile sînt furate dela Maghiari.

Românii, Grecii, Egiptenii și celelalte popoare antice nu au avut limba lor proprie. Aceasta se poate foarte ușor dovedi. Adecă, Maghiarii nu se scie pozitiv de unde au venit. Se afirmă că din centrul Asiei au isvorit. E lucru știut că Românii au avut de lucru prin Africa și Grecii au cunoscut Asia-mică baremi. Nu mă extind în geografie.

Destul că Grecii au venit și prin Asia și acolo cunoscîndu-se cu Maghiarii au primit limba și cultura lor!

Atila a avut bătălie cu Românii pe câmpul Catalaun. Dar' oare nu au putut ei conveni și înainte de aceea cu Românii?

Se poate afirma cu siguranță că au convenit, pentru-că altmîntrelea cum ar fi luat ei limba sau cel puțin cuvinte și cultură dela Maghiari.

Cartea care dovedește fără îndoială că lumea a trebuit să fie maghiară, e scrisă de un dr. Kováts Frigyes. Titlul: „A magyar böltsészet, vagy e mindenség alkotásának titka, az úr világgossági tüneményén, a tsukodó (polarisatio) rendszer szerént feltárva. Pest 1866. Nyom. Emich Gusztáv m. kir. tud. akad. nyomdásznał.“

În cartea aceasta se dovedește fără îndoială că învățatii maghiari își perd timpul cu căutarea originei Maghiarilor umblînd pe căi rătăcite. Cum și poate cineva căuta originea Maghiarilor, cari au existat de când e lumea? ar fi asemenea cu căutarea infinitului.

Paradisul, Adam și Eva deși nu de sigur, dar' probabil că au fost Maghiari, pentru-că atunci numai Maghiari existau; lucru curat.

Pe pag. 325, rîndul ultim, e vorbă despre „Egyfton.“

Nu cred că se va afla om cu minte care va trage la îndoială că acesta a fost Maghiar, după argumentarea care arată cum s'a făcut acest cuvînt.

Și anume: Ungurii în Egipt au fost foarte învățați; filosofia lor a fost filosofia lumii, și fiindcă ei se derivă dela Dđeu, prin urmare și filosofia lor e dđească și așa și învățătura lor e dđească.

Apoi, dacă este ceva întreg, acela numai ceva dđeesc poate fi; învățătura corectă numai a Atotștiutorului este, de aceea ei au dis: Egipton din care apoi mai târziu s'a făcut = Egipton; și dacă vom lua în considerare că în limba maghiară o s'a strămutat în multe locuri în a; nu mai încapă nici o îndoială!

Îndereticul.

Poveste
de Silvestru Moldovan.

Pe vremea aceea, când urșii umblau cu cimpoi și mînau cireți de boi și ouele se ferbeau în ghiaș și seara se făcea dimineață, se spune, că a fost un om foarte avut, așa de avut, încât mai avuțea el nici nu putea fi, dar' nici nu era nimenea pe acele vremuri pe fața pământului. Și omul ăsta avut locuia la o respântie de drumuri, în fundul unui codru depărtat de sat, pe semne că la mijlocul întinsei sale moșii, căci mă rog, dacă te urcai pe vîrful colțului de stîncă, se înalța în dosul casei lui, giur împregiurîndă unde-ți străbătea țeara vederii, pădurile poienile, fênațele și ogoarele, ce le pîtrunse cu lumina ochiului, dimpreună cu cirețile de boi, cu turmele de oi și cu stavele de cai, toate până într'un fir de earbă ale lui erau.

Și era bun la inimă omul acesta avut și darnic cu săracii, dar' cu toate astea avea și el, ca ori ce om în lumea asta, năcazurile lui, cari îl rodeau la inimă și-i amăria viața. Era adecă năcăjiț omul, că în viața sa, macar că acum avea pe cap mai mulți peri albi, decât negri, leagăna și așa sa nu pomenise și Dumneșeu, par'că anume să-l facă de ris și să-l dea pe gura oamenilor, îl alduse acum la bêtănefe cu un prunc mititel, încât bêtănului și babei le era și rușine de lume, ear' dacă mai nainte, până a nu avè copilul, erau năcăjiți, că nu sciau cui va rămîne atîta amar de așuție

Din cuvântul maghiar „fóka,” care altminteru e rău exprimat, pentru-că a fost „kofa,” din cauză că aceste eşind din mare la uscat au vădit multe și povestiau toate, nefericirii Greci și Romani au fabricat: „phoca.”

Există un fel de animal mare în apa mărilor, care noi nefericirii și proștii, dicem, că e pește Chitul. Dar dl Kováts ne scoate din prostie și ne arată că acela numai se pare a fi pește, adică: *tetsz(ik), hal(nak)* din care apoi, fiind poate mai ușor de pronunțat s'a făcut: „czet-hal” și apoi Grecii au făcut „cetos” și Românii „cetusa” („balena” oare ce înseamnă?).

Sărmane Horaț! de ce nu te-a trăit Dău s'e veți duți în ce limbă ai scris nemurirea ta? S'e veți cultura, de unde 'și-a luat-o puter-nica Româ!

Nefericite Homer! de ai fi știut că tu nu cânti în limba națiunii tale, de ai fi știut că glasul teu e glas străin, oare nu 'ți-ai fi spart harfa de pietrele Hellespontului?

Sunt pe fața pământului, mi se pare în mijlocul Africii pe unde nu a călcat încă picior european, nise finețe, cari se numesc pe românește „arapi,” maghiarii le dic „néger.” S'e nu cugete cineva, dice Kováts, că numirea aceasta vine dela latinul „niger,” care e numai transformare din limba maghiară, pentru-că acolo unde locuiesc oamenii acestia te arde căldura, de aceea ei diceau: *ni-eg-er(re)*, și de aci se numesc „néger.”

Ethiopia-égi opja-égi apja, etc. Sper și sunt convins, că din cele arătate fiecare om se poate convinge, că despre maghiarisare poate fi mai puțin vorba decât despre remaghiarisare, și că sentența de a remaghiarisa și totodată de a supune culturii lor străvechi lumea întreagă, e basată, și nu avem ce ne mira, că Maghiarii voesc cu ori ce preț a recăștiga ce au pierdut.

Nu am voit cu acestea a critica prețuita carte a dlui Kováts, ci numai a arăta ce se poate tipări în Ungaria decât un doctor și încă într'o tipografie magh. reg. academică anume în a doua jumătate a secolului XIX!

Șoimș 1/13 Iulie 1885. Luncaul.

Cronică.

Boală de vite și de porci în Transilvania. După cum se poate vedea din raportul economic oficial, pe care l-am reproduș în numerele precedenți ai diarului nostru pe pagina a patra, mai în toate comitatele din Transilvania grasează boala de gură și unghi între vitele cornute, boala de grumazi — între porci și călbaza între oi în un cerc din comitatul Turda-Arieș.

Un oaspe maghiar al Regelui României „Bud. Tgbb.” scrie, că în cercurile informate se asigură că toată hotărârea, că contele Iuliu Andrásy la invitarea Maiestății Sale a

și pentru cine s'au trudit o vieață întreagă, acum bătrâni erau și mai îngrijeați, căci se temeau să nu rămână copilul mic de ei și cu toată avuția lor să ajungă pe la ușile oamenilor.

Destul, mă rog, că tocmai pe vremea asta umbra pe pământ Dumneșu cu sluga sa credincioasă, cu Sân-Petru, căci pe semne pe vremea aceea lumea nu era așa de stricată, ca în veacul nostru, astfel că Dumneșu cu Sân-Petru se amestecau buni bucurși prin șirurile oamenilor și cum, cum nu, s'a întâmpnat, că cei doi călători au înopțat prin codrul omului celui avut și sosind la respântia drumurilor, traseră în gazdă, ca și alți călători, la casa omului celui avut.

Omul și baba primară pe călători cu bucurie și-i găzduiră cu ce avură și putură mai bine, ear' călătorii după ce se puseră la odihnă numai ce aud din odăia vecină, că un copil mic în leagăn plânge și se scâncește, că mă rog, baba ascunse leagănul cu copilul, ca să nu-l mai vadă străinii.

Sân-Petru aușind bocetul copilului grăi lui Dumneșu:

— Auș Doamne, oameniiăștia bătrâni pe semne au copil mic în leagăn, oare al lor să fie?

— Al lor va fi, Petre răspunse Dău, dar' întrebă-i dimineață, că botezat e copilul sau ba și dacă nu e botezat, roagă-i să ne primească pe noi de nănași.

Dimineață după-ce se scoală gazdele, Sân-

Regelul României va merge pe trei zile la Sinaia, ca oaspe al regelui.

Un nou țiar român. Sub acest titlu cetim în „Kronstädter Zeitung”: „După cum se aude în Cluj (!) va apărea la 1 Septembrie o foaiă de țiar mare românească. Foia aceasta se va redacta de Românii maghiarofili.”

Necrolog: Nelli Onaciu n. Moga, soția dlui jude din Brașov Alexandru Onaciu, a răposat la Cluj în 14 Iulie al 30 an al etății.

Congresul sêrbesc se va convoca pe 13 Septembrie n. De comisari reg. se va numi Eduard Csek, ear' de secretar ministerial Alexandru Leövey.

Himen. DI Ioan Maior și Silvia Gruița își vor sêrba cununia lor la 2 August n. în Asinior.

Scoala română „Carmen Sylva” din Sinaia. „România liberă” publică următoarea scrisoare cu data de 29 Iunie ce 'i-a adresat-o un abonat al seu din Sinaia: Astăzi, 29 Iunie, avu loc o frumoasă serbare națională în orașul nostru Sinaia; aceasta fu cu ocaziunea distribuirii premiilor la scoala mixtă „Carmen Sylva.” — Un număr și distins public asista în clasa scoalei, care prin decorurile, coroanele și verdeața din interiorul seu se transformase într'un adevărat salon feeric. Lumea era într'o dispozițiune vedită, copiii elevi și eleve ale numitei școli se aflau în cea mai mare parte în costumuri țărănesci. La oarele 2 p. m. sosi și M. S. Regina însoțită de d-șoarele sale de onoare. La sosire M. S. fu salutată decătără copii strigăte cu entuziasmate de bucurie. — Apoi după un mic, dar' plăcut discurs rostit de d-ra Maria Crăinicean, directoarea scoalei, se începî împărțirea premiilor; fiecare elev și elevă venia și primia din mâna M. S. Reginei coroana și cărțile ce 'i-se cuveniau; copiii elevi și eleve erau transportați în gradul cel mai mare de bucurie. S'a putut observa că primăria orașului Sinaia a avut o deosebită atențiune asupra acestei școli, dând d-șoarei directoroare tot concursul necesar prin punerea la dispozițiune a cărților necesare și într'un număr suficient, asemenea și ministerul cultelor n'a rămas mai pe jos. După terminarea solemnității și înapoierea la castel a M. S. Reginei, veni muzica militară a batalionului aflător aci, și pe dată se începî o serbare, care nu va fi memorabilă numai copiilor elevi, în onoarea cărora se făcea, ci și persoanelor asistente cari se aflau într'un număr înedit considerabil; mai multe hore naționale, polci și sêrbe se jucară decătără copiii exaltați de bucurie. Principele Demetriu Ghica, președintele Senatului, care și dînsul împreună cu toată familia se găsea dela început printre asistenți, mări și mai mult bucuria și fericirea copiilor, pentru-că le puse la dispozițiune mai multe coșuri cu diferite fructe, cari de altfel se găsesc cam rar prin Sinaia. În fine pe la oarele 5 serbarea se închise printr'un marș național cântat de muzică, și în strigătele transportate de bucurie ale copiilor, ear' publicul martor al acestor serbări de adevărată fericire a unor ființe cu adevărat fericite în present, se depărtară fiind zugrăvită pe față

bucuria, și cu zîmbetul pe buze. Toți cari au asistat la examenul general de finele acestui an, la această școală, cum și la distribuțiune, au rămas pe deplin satisfăcuți: aceasta făcu chiar pe M. S. și și arete mulțumirile prin mai multe promisiuni date. Nu mai puțin s'au convins toți că școala „Carmen Sylva” din Sinaia se poate lua ca drept școală model prin stăruința și dirigearea d-șoarei Crăinicean, cum și prin atențiunea ce 'i-se dă decătără autoritățile locale și particulare.

— Nu uităm că chiar și principele dl Ghica contribuî nu puțin la starea actuală de desvoltare a numitei școle. M. M. L. L. Regele și Regina Suediei împreună cu moștenitorii, cum și tinerii nepoți ai M. S. Regelui, au rămas chiar și ei mulțumiți de situațiunea și progresul acestei școli. Aceasta le-a excitat plăcerea de a o visita de 2—3 ori cât stătura în Sinaia. Onoare dar' celor ce scriu să fină la demnitate școala, sentimentul și chiar tot ce este românesc.”

La școala militară de infanterie și cavalerie din București dintre 62 elevi, care au urmat anu al 2-lea, au fost înaintați 50 la gradul de sub-lototenent, ear' 12 au rămas re-potenți.

Atentat asupra împăratului Germaniei. Depeșele din Ems spun, că un om mai în vîrstă a aruncat un vas plin cu pămînt înaintea carei împăratului; vasul s'a spart și caii au tresărit. Străinul a fost arestat și s'a recunoscut a fi un biet nebul din Frankfurt. El dicea, că a voit să dea împăratului un mijloc contra inundațiilor. Împăratul nici nu observase întemplantarea.

Patriarhul ecumenic din Constantinopol pătîmesc de tuberculosă și se află foarte reu. Deoarece prin morbul lui stagnează toate afacerile patriarhului, membrii acestuia stăruie prelîngă crearea unei locoțiiture, despre ce însă patriarhul nu vrea să știe nimic.

Teoria lui Rösler. Studii asupra stăruinței Românilor în Dacia Traiană de A. D. Xenopol. Dare de seamă critică. (Urmare din n-rul 143.)

Din cele expuse înainte, am vădit că măturile cronicarilor împreună cu documentele pun, pentru judecată obiectivă, mai pre sus de îndoială ființa poporului român în părțile Daciei înainte de venirea Ungurilor. Prelîngă aceasta, tradițiunea istorică împreună cu toponimia se opun și teoriei remigrării Daco-Românilor ca popor, fie în ori-care timp. În această privință ne rămâne încă a vorbi despre stăpînirea bulgară asupra țerilor române din stînga Dunării, susținută de dl Xenopol ca argument în contra teoriei lui Rösler, și cunoscută dela Lucio și Engel încoaci și argument pentru remigrare.

Aici observăm mai înainte că dl Xenopol privește și Moldova ca aparținătoare la țăntăul imper bulgar. (pag. 70.) D-sa uită însă că această țeară se afla în secolul IX în stăpînirea Ungurilor și apoi a Pecenegilor. După Constantin Porfirogenitul, Ungurii, fugăriți de Pecenegi înainte de 835 din locușele lor mai vechi, se aședară mai înainte în apus de Dunapru, în țeara numită apoi Atelcuz, la care numitul autor numără și riurile Prutul și Siretul). Între 836—838 Ungurii din Atelcuz dau ajutor Bulgarilor încontra Bizantinilor, pentru a împede ca liberarea captivilor transportați de Bulgari (a. 813) din imperul bizantin preste Dunăre). Atunci Ungurii se află amintii pentru țăntăia oară la gurile Dunării, în vecinătate cu țeara Bulgarilor din stînga fluviului. După mutarea lor din Atelcuz în Ungaria, țeara deșertată de dinșii a rămas ocupată de Pecenegi. Despre acestia spune Constantin Porfirogenitul că pe timpul lui (912—959) ei locuiau în țeara ce a avut-o mai nainte Ungurii, ajungînd cătără apus lîngă Dunăre până la Silistria (cap. 42.), ear' mai la meadă-noapte mărîgîndu-se cu Ungaria. Confîniile Pecenegilor cu Ungurii, contemporanul autor le pune pe la mulți Maramureșeni, dicînd că Pecenegii sînt vecinii de meadă-noapte ai Ungurilor) cap. 13 și 40.); aici ambele popoare erau departate unul de altul cale de patru zile. (cap. 37.)

Fiind astfel, numai poate fi vorba de o stăpînire bulgară asupra Moldovei din secolul IX înainte. Ea este însă adevărată în celelalte părți ale Dunării.

La argumentele susținute de dl Xenopol pentru această întîndere a țăntăului imper bulgar avem a mai observa ceva. Mai înainte despre lămurita măturie a lui Constantin Porfirogenitul, care nu lasă nici o îndoială în această privință.

Mulțumită publică.

Încă în anul trecut neam luat permisione a ne adresa prin apeluri, în diferite părți ale Transilvaniei, cătără toți binefăcătorii și generoșii părțitori ai institutelor cultului divin, fără deose-

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar**

bire de naționalitate și religione, a ne sprigini și ajuta prin binevoitorul Domniei lor concurs, într'a termina zidirea bisericei noastre.

Cu viaă bucuria constatăm, că întreprinderea noastră a avut rezultatul dorit, căci administrînd din diferitele părți suma considerabilă de 578 fl. 80 cr., astăzi sîntem în plăcuta pozițiune a vedea biserica, deși nu totă, dar' cel puțin în partea internă, terminată.

Ne finem drept-aceea de sânta noastră datorință a aduce pe calea aceasta atât doamnelor și domnilor colecțanți, cât și marinimoșilor contribuitori, cari prin obolul adus pe altarul bisericei, ne-au făcut posibilă ajungerea scopului ce ne-am propus, sincera noastră mulțumită.

Lăsînd deci să urmeze lista marinimoșilor contribuitori, ne cerem totodată scusă, pentru întărjare a cu publicarea acestei liste, ce din acea cauză nu s'a putut face, căci multe liste abia acum au încurs, ear' altele nici până în ziua de astăzi. Profităm așadar' de ocaziune, pentru a ruga pe toți acei p. t. colecțanți, cari nu ne-au returnat listele până astăzi, a ni le trimite căt de curînd.

Deva, la 2/14 Iulie 1885.

Aurelia Popu. Vilma Moldovan.

Eată numele contribuitorilor și sumele încurse:

D-na Maria Ilieș, Budapesta 10 fl.; Deva: dl Ardelean Nicodin 10 fl.; dl. N. Opra și soția Marta 5 fl.; dl Pogány György, comite suprem 5 fl.; Kenderesy Farkas 1 fl.; dl Sándor Miklós 1 fl.; dl Dobay Ferencz 1 fl.; dl Rigo Gyula 1 fl.; dl Fröhlich Karl 30 cr.; dl Nádasdy Nándor 1 fl.; dl Farkas Ignátz 50 cr.; dl Iancsó Lajos 50 cr.; dl Nan László 50 cr.; Lengyel Dániel 2 fl.; Rettégi Gyárfás 50; Ioan Matui 3 fl.; Dávid József 1 fl.; D-na Csalah 1 fl.; d-na Mészáros Rebeka 2 fl.; dl Németh Lajos 50 cr.; d-na Pogány Ádám 2 fl.; d-na L. h. 50 cr.; dl Pap Hermin 1 fl.; dl George Vraciu 1 fl.; dl Nádasdy József 1 fl.; d-ra Szeready Róza 1 fl.; d-na Issekutz Márton 1 fl.; d-ra Brusz Jozefin 1 fl.; d-ra Pogatsnik 1 fl.; dl Issekutz Gergely 1 fl.; dl Issekutz Pál 1 fl.; dl Löwenhardt Samu 3 fl.; d-na Löwenhard Kata 2 fl.; d-na Miklós Lajos 1 fl.; dl-l Hellen Mihály 5 fl.; dl Sándor Iósef 1 fl.; Eperjesy Domokos 1 fl.; d-na Eufemia Horváth 2 fl.; d-na Victoria Șuluf 1 fl.; dl Reichenberger Zsigmond 1 fl.; d-na Elena Simionăș 1 fl.; Catarina Olar 5 fl.; dl Pavicsics Iosif 1 fl.; d-na Csabi Iosif 1 fl.; d-na Bene Vilmos 1 fl.; d-na Aloisia Meister 1 fl.; d-soara Maria Cutean 2 fl.; d-na Roza Cutean 1 fl.; dl Ioan Șerban 2 fl.; d-na Dobay 1 fl.; dl Mihály Bela 50 cr.; d-șoarele Beke 2 fl.; d-na Maria Gerendi 2 fl.; d-na Solyom Fekete 2 fl.; dl Meysonie Iosif 1 fl.; d-na Mauschka 1 fl.; dl Bosros Elek 1 fl.; d-na Pavoli 1 fl.; d-na Evoine Terbots 1 fl.; dl Lázár György 2 fl.; d-soara Nadasdy Roza 1 fl.; d-na Schuller 1 fl.; d-na Inczédi 1 fl.; d-na Iulia Sándor, Arad 10 fl.; dl Dr. Athanasiu Sándor, Arad 10 fl.; d-na Réthy 50 cr.; d-na Imets 1 fl.; d-na Istvánfi 50 cr.; d-na Gerey 1 fl.; d-na Barsay 1 fl.; d-na Kozolay 50 cr.; d-na Andersen 50 cr.; d-na Issekutz Kati 1 fl.; d-na Zara 5 fl.; d-na Maria Roșca 1 fl.; d-na Lucreția Olariu 2 fl.; d-na Lengyel Malvina 1 fl.; d-na Laszlo 1 fl.; d-na Alsó 2 fl.; d-na Teglás 1 fl.; dl Toth Laszlo 1 fl.; d-na Dr. Balogné 1 fl.; dl Ioan Lazariciu 5 fl.; d-na Nina Hollaky 10 fl.; dl Balomiri 1 fl.; d-na Elisabetha Rauch 1 fl.; dl Iuliu Herbay 1 fl.; d-na Eperjesy 1 fl.; d-na Elena Pap Longinu 5 fl.; d-na Anna Petco 5 fl.; dl Ioan Papiu 5 fl.; dl Dr. Lazar 5 fl.; Zsuzsica Loghin 1 fl.; Petru Merina 1 fl.; dl G. Almasescu 2 fl.; dl Rosner Iosif 1 fl.; Marisca Ancea 30 cr.; Maria Oredean 30 cr.; Ioane Tatu 30 cr.; dl Nicita Rotici 5 fl.; dl Oradean Iosif 1 fl.; Sari Nicoara 60 cr.; Zsuzsica Gyula 1 fl.; dl Muntean Petru 1 fl.; d-na Rozsi 20 cr.; d-na Szanto Trezsi 2 fl.; d-na Hermina Moga 1 fl.; Berda Lima și Nicolae 2 fl.; d-na Calobrat Anica 1 fl.; George Streșeu 40 cr. dl Hórdea Alexandru 10 fl.; Curta Nicolae 2 fl.; Ratiu Avram 1 fl.; dl Emil Georgelyfy 5 fl.; d-na Lazar Anna 1 fl.; Oredean Lizi 1 fl.; Petru Mircea 1 fl.; Pica George 50 cr.; dl Ioan Ghila 2 fl.; dl Nicolau Socander 1 fl.; dl Nagy Antal 1 fl.; Pop Iános a Linii 1 fl.; Igna George 1 fl.; Veduva Cristina Duma 50 cr.; Igna Ester 40 cr.; Lupsa Maria 50 cr.; Susan Dani 1 fl.; dl Popovics Ignatie 1 fl.; dl Samoilu Popu, avocat Orăștie 1 fl.; dl Nicolae Sinca, preot 1 fl.; dl Francisc Ulain 2 fl.; dl Avram Suci, preot 1 fl.; Csanádi Iános 2 fl.; dl Ioan Popoviciu, preot 1 fl.; dl Tovie Popa 1 fl.; dl Iosif Gyula 1 fl.; d-na Maria Herbay 2 fl.; dl George Nicoara 5 fl.; dl Ioan Stoica 1 fl.; N. N. 1 fl.; dl Ghița Pop 1 fl.; dl Quaternic George 1 fl.; dl Spanik Iosef 50 cr.; Kamprat et Cp. 1 fl.; dl Alexandru Risto 1 fl.; dl Alexandru Czura 1 fl.; dl August Draghiciu 1 fl.; d-na Iudita Secula 1 fl.; dl George Secula 5 fl.; dl Markosi Laslo 1 fl.; Streuer Petru 2 fl.; Nicolae Șerban 2 fl.; dl Chirila Tecoi, preot 2 fl. Orăștie: Dl Dr. Ioane Mihu 5 fl.; dl Simion Corvin 1 fl.; d-na Victoria Erdelyi 2 fl.; d-na Elena Nemes 50 cr. (Va urma.)

Extrase din foaia oficială.

Licitatiuni:

August 19: Realitățile lui Vasile Stoica din Feregház decătră judecătoria cercuală din Aradul-nou.

August 28: Realitățile Catalinei Váradi din M.-Szalka decătră judecătoria cercuală din Careii-mari.

Se vor cumperă pe calea licitațiunii 61 metri lemne de foc pentru direcțiunea financiară din Sibiu. Termnul ofertelor 24 Iulie n.

Se vor exarênda decătră direcțiunea fiscală din Arad regalele mai multor comune. Termn 23 Iulie n.

Bibliografie.

Din

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“

au apărut până acum:

- Nr. 1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou. Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.

Cel ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librării și peste tot vândătorilor se dă rabatul convenit.

Se recomandă a trimite deodată cu comanda totdeauna și prețul acesteia prin mandat postal.

Edițiunile noastre se capătă sau se pot comanda și la următorii domnii:

George Baciu, comerciant în Orăștie. Dionisiu Balossu, comerciant în Abrud. Pavel Beșa, Preot-catechet în Borgo-Prund. Pavel Brostean, comerc. în Reșița. Nicol. I. Ciurcu, librar în Brașov. Librăria „Concordia“ în Năsăud. Ioan B. Constantinescu, librar în Bucuresci. Iosif Loew, comerc. în Mercurea. M. Maniu, funcționar în Oradea-mare. Silvestru Moldovan, doctorand în Cluj. Cancelaria Negruțiu în Gherla. C. F. Rösch librar în Timișoara. Vasiliu Sala, învățător în Vașcheu. S. Samitca, librar în Craiova. Librăria „Seminarului“ în Blaj. Socecu & Comp., librari în Bucuresci. Frații Thierfeld, librari în Făgăraș. Henric Zeidner, librar în Brașov.

Seiri economice.

Starea sēmăturilor. (Raport oficial până la 6. I. c. n.) — [Continuare.]

Comitatul Sibiului: Grăul e bun și promite o recoaltă buna; grăul de primăvară e mai slab; cucuruzele sânt cu deosebire frumoase, ele înfloresc; fên e puțin; ovês va fi mult și bun.

Comitatul Selagiului: În urma ploilor bucatele s'au tocmît; grăul și sęcara de toamnă promit o recoaltă mijlocie; cucuruzul, ovêșul și orđul vor da o recoaltă numai mijlocie; vin va fi destul; poame sânt.

Comitatul Solnoc-Dobâca: Poile au prins bine bucatelor; grăul și sęcara în unele locuri sânt bune, ear' în altele promit o recoaltă numai mijlocie; sēmăturile de primăvară au întărđiat; cucuruzele s'au îndreptat; fên va fi puțin; viile și pometurile sânt frumoase.

Comitatul Tura-Arieș: Bucatele de toamnă vor da o recoaltă medie; cucuruzul promite o recoaltă buna; pășunile s'au îmbunătățit; vin și poame vor fi; oile din cercul Turda sufer.

Comitatul Odorheiului: Grăul și sęcara se desvoaltă frumos, recoaltă va fi mijlocie; între vitele cornute se ivesce boala de gură și de unghii.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 15 Iulie n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei 35 cr. până 36 — cr., unguresci grei, tineri 37. — cr. până 38. — cr., de mijloc 39. — cr. până 39. 1/2 cr., ușori 40. — cr. până — cr. mărfa țerânească, grea — cr. până — cr., de mijloc 38. 1/2 cr. până 39. — cr., ușoară 40. — cr. până — cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci, grei 37. — cr. până 38. — cr., transito de mijloc 37. — cr. până 38. — cr., transito ușori 38. — cr. până 39. — cr., ingrașați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 15 Iulie st. n.

Grâu (din Banat): 72—74 Kilo fl. — până —. 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.20 până 8.75, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—97 Kilo fl. 8. — până 8.65, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8. — până 8.65, (de Bacska) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.20.

Sęcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.90 până 7.02 Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.30 până 6.50; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.60 până 9.50.

Ovês (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.60. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6. — până 6.05; de alt soi fl. 5.95 până 6. —.

Rapița fl. 11.25 până 12.75; de Banat fl. 11. — până 11.25. Mălaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.11 până 9.13 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.86 până 7.88.

Sęcara (primăvară) 69. 7/10 Kilo fl. 6.21 până 6.23. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.22 până 6.23.

Rapița (August—Septembrie) fl. 11. — până 11. 7/8. Spirt (brut) 100 L. fl. 27.25 până 27.75.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 15 Iulie st. n. 1885.

Table with columns: Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. Bucuresci, Credit mob. rom., Act. de asig. Națională, Scrișuri fonciare urbane (5%), Societ. const., Schimb 4 luni, Aur.

Bursa de Budapesta din 16 Iulie st. n. 1885.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, Renta de aur ung. 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Renta de hârtie austriacă, Renta de hârtie austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Scrișuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“

Bursa de Viena din 16 Iulie st. n. 1885.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, Renta de aur ung. 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Renta de hârtie austriacă, Renta de aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germâne, Londra 10 Livres sterlinge

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Large table with multiple columns and rows showing train schedules between Budapest, Arad, Timisoara, Sibiu, and other stations. Includes columns for train type (Tren de persoana, Tren accelerat, Tren omnibus) and departure/arrival times.

Nota: Numerii incuadrăți cu linii groase insemnează oarele de noapte.